

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĒTIES!

OTRDIEN,
1986. GADA
21. JANVĀRI
Nr. 8 (5392)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Latvijas KP Centrālās Komitejas plēnums

18. janvāri Rīgā notika Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas plēnums.

Plēnums izskatīja Latvijas Komunistiskās partijas CK pārskatu Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresam. Šajā jautājumā referātu nolasiņa Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs B. Pugo.

Plēnums vienbalsīgi apstiprināja Centrālās Komitejas pārskata referātu Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresam.

Plēnums papildus iekļāva Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresa darba kārtībā šādus jautājumus:

Par Padomju Savienības Komunistiskās partijas Programmas jaunās redakcijas projektu.

Par grozījumiem PSKP Statūtos.

Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnums izskatīja arī organizatoriskus jautājumus.

Par Latvijas Komunistiskās partijas CK vispārējās nodaļas vadītāju plēnums apstiprināja V. Akmentiņu, par Latvijas Komunistiskās partijas CK partijas komisijas priekšsēdētāju — S. Paljoru.

1986. gada 18. janvāri notika Latvijas Komunistiskās partijas revīzijas komisijas sēde, kurā izskatīja un akceptēja komisijas pārskata referātu Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresam.

LATINFORM

Mācās strādāt pa jaunam

15. janvāri tautas kontroles rajona komitejā notika seminārs, kurā piedalījās rajona uzņēmumu organizāciju, saimniecību, ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomiteju tautas kontroles grupu priekšsēdētāji, tautas kontroles ārstata aktīvistu un «Komjaunatnes starmes» redaktori.

Semināra dalībniekus uzrunāja republikas tautas kontroles komitejas darbinieks N. Lihvars. Viņš pievērsa uzmanību tautas kontrolieru mācību organizēšanas jautājumiem, uzsvera, ka jāstrādā, vadoties pēc jaunajām prasībām. Sīkāk tika analizētas tautas kontrolieru mācību darbs dažās rajona saimniecībās un uzņēmumos, norādot, kas veicams šī darba uzlabošanā. Ar lielu interesi visi klausījās stāstījumu par šo mācību organizēšanu Jelgavas pilsētā. Vērtīga pieredze. Partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs informēja par to, kā rajonā izpildīti 1985. gada plāni un saistības un kas

rajona darbaļaudīm jāveic šogad. Rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītājs I. Jeršovs runāja par tautas kontrolieru lomu finansu disciplīnas nostiprināšanā darba kolektīvos, iepazīstināja ar lecerēm, kas īstenojamas tuvākajā nākotnē.

Partijas rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētājs A. Caics uzsvera, ka partijas kontrole un tautas kontrole strādā plecu pie pleca, ka lielāka vērtība jāvelta profilaksei. Pārskatīti nepieļaut, novērst apstākļus, kas to var veicināt.

Z. BOGDANOVA,
tautas kontroles rajona komitejas inspektore

Svirkst. Viņi bija uzkāpuši uz graudu tvertnēm, tur darbojās ar elektromotoru, kas griež graudu padeves norijas.

— Cerams, ka salabos un varēs turpināt tīrīt sēklas, —

Rajona preses grupas reids

No sliktas sēklas...

stāstīja klētnieci. — Graudu tīrāmā mašīna veca, netiekam galā. Iedalīta jauna, ražīga, no importa markām «Petkus». Bet tā vēl atrodas materiāli tehniskās apgādes bāzē.

Mēs parēķinājām, ka ar tempiem, kādi valda saimniecībā, kamēr šo mašīnu atgādās šurp no Aglonas stacijas, uzstādīs, jo jāizbrīvē vieta un jāgatavo laukums, labi ja paspēs uz jaunās ražas novākšanas sākumu.

Tas, ka nav kārtības noliktavā, liecina tikai par saimnieku paviršību, bet tā paviršība, ko pieļauj darba drošības tehnikā, jau draud ar ļaunām sekām.

Piemēram, elektromotori nav nožogoti, uz to, bet jo sevišķi uz graudu padeves gliemežtransportiera motora transmisijas, viegli var uztīties darba drēbju stūri.

Kā pagādās savienoti elektrovadi, Saimniecībā dažādos gados notikuši trīs nelaimes gadījumi. Visi — drošības tehnikas ignorēšanas dēļ, strādājot ar elektrolekturu. Smaga bijusi šī mācība, bet se-

tie vēl jāgatavo līdz iespējami augstākai kondīcijai — jātīra, jāpazāvē. To tad arī dara. Tvertnēs Locupos mums atrodas 350 tonnas labu miežu, — stāstīja saimniecības galvenais agronoms Jānis Kivlenieks, — taču netiekam pie tīrīšanas. Pasūtījām noriju caurules, bet tās izgatavoja par šaurām. — neiet iekšā lēnē ar kausiņiem, un šos graudus nevaram dabūt laukā, aizgādāt uz pārtīrīšanu. Pašiem sēklas pietiek, varētu palīdzēt kaimiņiem.

Sovhozā grūtības sagādā zālāju sēkla. Tās pietiek, bet visa jātīra. Saimniecība gaida, kad varēs vest uz kolhozu «Sarkanā ausma», kur ir speciāla tīrīšanas līnija KOS. Izrādās, tur vispirms tiek galā paši ar savu sēklu, jo ir sēklaudzēšanas saimniecība, un tikai tad tīra citiem. Tā kā darbs organizēts vienā mainā, un katras partijas tīrīšanai jāpatērē daudz laika, jāgaida ilgi. Vajadzētu strādāt divās mainās, bet kur lai rod cilvēkus? Turklāt, kad reida dienā ieradāmies pie KOS vīriem, viņi bija ļoti norūpējušies.

— Kopš 26. decembra remontējām vienu no līnijās mezgliem. Meistars Roberts Soldāns pastāstīja: Reidā piedalījās sēklu inspekcijas vecākā agronome V. SERŽANE, agrorūpnieciskās apvienības sēklopības agronome Z. DŪDA, rajona preses grupas loceklis S. BERNĀNS un A. RANCĀNS.

Latvijas KP XXIV kongresa delegāti Darbs teic darītāju

Liela auguma, solids, ar gudru, vēriņu skaistenu, acis — zobgāli. Viņš it kā izstāro mierīgu pārtiecību, pastāvību un uzticību. Kas zina, varbūt šis īpašības pārmanītas no pašas zemes, no vīnādiem mežainiem pakalniem klātās zemes.

Zeme, tu mana zemīte,
Es rokas ieroku vagās
Un ar pirkstiem kā saknēm
Jūtu, kā augu —
ienāca prātā kādas padomju dzejnieces vārsma. K. Aizupietis — Pauniņš, šķiet, uzsūcis sevi zemes mierīgumu, vienmērību, tās vareno elpu. Trīsdesmit no savas dzīves nedaudz vairāk nekā četrdesmit gadu viņš strādā kolhoza «Sarkanā ausma» druvoās, bet kopš 1959. gada (pēc Aglonas mehanizācijas skolas beigšanas) ir mehanizators.

Viņa darbu mīlošajām, centīgajām rokām pakļaujas trīs agregāti. Nezin vai šodien ar to kādu mehanizatoru pārsteigsi: ne jau no labas dzīves daudzi no viņiem apkalpo vairākas tehnikas vienības. Taču ne katrs var lepoties ar labiem rezultātiem. Konstantīns Aizupietis—Pauniņš var. 1985. gadā pēc plāna viņam ar traktoru T-74 bija jāizstrādā 1200 etalonhektāri. Viņš pieveica 2158. Jādomā, tas ir labākais sasniegums ne tikai kolhozā vien. Ar jauniem panākumiem viņš sagaida Latvijas KP XXIV kongresu, uz kuru izvirzīts par delegātu. Pirmo reizi mūžā uz tik nozīmīgu forumu.

So godu viņš, protams, izpelnījās arī ar spīgti izteiktu ista komunistu dzīves pozīciju, ar aktīvu sabiedriskā darbinieka rosmi. K. Aizupietis—Pauniņš ir kolhoza partijas biroja loceklis, vairāk nekā desmit gadus — neaizvietojamais biedru tiesas priekšsēdētājs, Sausnas ciema padomes deputāts.

Tautas gudrība māca: viena ļaunā labā paveikta lieta atbilstoši cilvēka pastāvēšanu uz šīs zemes. K. Aizupietis—Pauniņa rēķinā tādu labu darbu ir ne mazums.

Viņa vadībā biedru tiesa stingri stāv sabiedriskās kārtības sardzē, reizē iekļūst arī savā kolektīva godu. Iegāms K. Aizupietis—Pauniņš ar viņam piemītošo principālītāti pret dažāda veida pārkāpu-

miem izrunā vārdus: «Lūzdu pietelies, tīsa nāk!», tiek veikts rūpīgs darbs, analizējot un pretstatot faktus, uzklusot vainīgos, noskaidrojot notikumu iemeslus un sekas.

Kā pastāstīja saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs P. Kočers un viņa vietniece ideoloģiskās audzināšanas darbā M. Pizele, K. Aizupietim—Pauniņam pieder arī iniciatīva par organizāciju mēslojuma ražošanas brigādes izveidošanu.

— Lietā tāda, — paskaidroja P. Kočers, — ka mūsu kolhozā augsnē iestrādā maz organikas — tikai 6 — 7 tonnas šī mēslojuma vienā hektārā, kaut gan nepieciešamas 10 — 15 tonnas. Intensīvi

attīstīt graudkopību mes varam, tikai iestrādājot šādu daudzumu. Partijas sapulcēs K. Aizupietis—Pauniņš partijas biroja uzmanību vairākkārt pievērsa šim jautājumam. Un panāca savu.

Ilgāk parunāties ar pašu K. Aizupieti—Pauniņu tā arī neizdevās. Viņš uzreiz bridināja: pēc dažām minūtēm tikšanās sakārā ar biedru tiesas materiāliem, bet pēc tam viņu gaidīs fermās. Pēc neliela sarūgājuma nomierinājās un nospriedu: lūh, tā, acumirkli, kad vajag ātri sakopot domas un jūtas, koncentrēties, cilvēks atklājas vislabāk. Galu galā, ne jau vārdi, bet gan darbs teic darītāju. L. JURJEVA
J. SILICKA foto

— Esam izbraukājuši visas zināmās vietas republikā, bet vajadzīgo rezerves daļu nav. Mēģinājām paši sametināt lūzuma vietas, tomēr tas nav tas pats, kas jauna detaļa. Lūst, no jauna nav iespējams tik precīzi pieslipt.

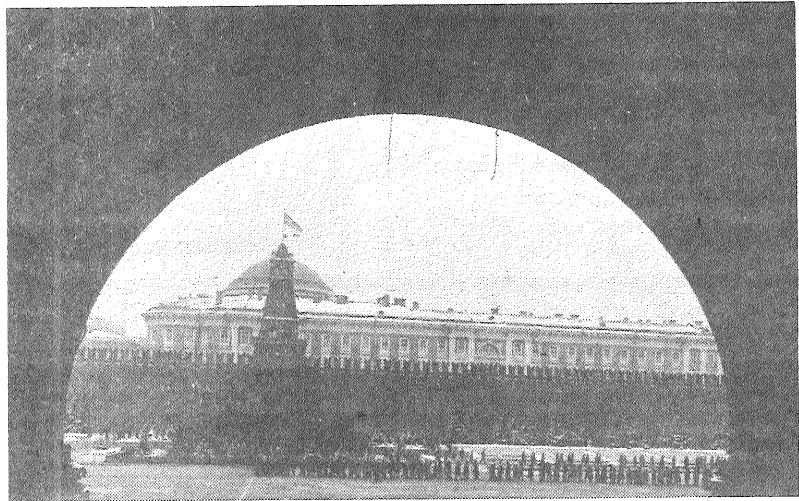
Runa bija par trejeri, kas apzīmēts ar numuru 231. Tas ir viens tāds visā līnijā, bet bez tā sistēma ir nedzīva. Salūzis gultnis, pārplisējis cilindrs gala uzliktņus un sastiprinājumus. Ko var paši, to cenšas darīt, bet tas nav tik vienkārši. Tādu gultni var dabūt tikai rūpnīcā, kas izgatavojusi mašīnu, tas ir — ārpus valsts robežām. Pieteikts ir. Bet pagaidām izlīdzas, kā var. Pastrādā, atkal remontē...

Zālāju sēkla ir ar daudzliem piejaukumiem, lai to attīrītu, novestu līdz kondīcijai, cauri līnijai jāizlaiž četras reizes. Darba daudz. Ja vēl gadās nopietnas kļūmes... Bet, ja kas izdarāms, tas jā dara.

Ja iemesli ir objektīvi, tad to var saprast un attaisnot. Bet, ja atbildīgi darbinieki meklē nepamatotus ieganstus, uz ko nevelt neizdarību, tad tas nav piedodams. Uzdevums ir viens — sēklām jābūt augstas kondīcijas.

1924. gada 21. janvārī miris
Vladimirs Iljičs Leņins

MASKAVA. Sarkanais laukums. Pie V. I. Leņina Mauzoleja.
TASS fotohronika

Leņina ordeņa kavalieri

Par mūsu novada atbrīvošanu

Latgales un arī Preiļu rajona atbrīvošanā no fašistiskajiem iebrucējiem lieli nopelni ir bijušajai 214. triecienaviācijas divīzijai. Viena no tās pulkiem par stūrmani dienēja majors A. Soldatovs. Divreiz viņam nācās aizvietot pulka komandieri.

A. Soldatovs raksta: «Armiņas dzīve man sākās jau pirms kara. Biju beidzis kursus, un tiku nozīmēts par kājnieku vada komandieri. Taču es gribēju lidot. Pavēlniecība manu lūgumu apmierināja: sāku mācīties aviācijas skolā. Sākumā jutos, tā teikt, kā baltais zvirbulis — visi mani skolas biedri bija vienkārtīgie ierindnieki, bet es jau lepojos ar leitnanta dienesta pakāpi.»

1942. gada novembrī A. Soldatovam sākās kara lidotāja gaitas: gaisa kaujas, ienaidnieka tehnikas un dzīvā spēka iznīcināšana.

1944. gada jūlijā sākās Lat-

vijas PSR atbrīvošana. Drīz vien kaujas notika jau republikas vidusdaļā, hitlerieši bēga.

A. Soldatovs atceras: «Kājnieki cīnījās par Līvānu atbrīvošanu, bet mēs, lidotāji, bombardējām pārceltuves pār Daugavu un ceļus, pa kuriem fašisti mēģināja aizvest gan savu kara tehniku, gan no iedzīvotājiem salaupīto. Jāatzīst, ka lidmašīnu «IL-2» apkalpēm mērķu bija daudz.»

Pēc Uzvaras dienas A. Soldatovam nesākās miera dzīve — nācās vēl karot Tālajos Austrumos pret Japānu.

Lidotājs stūrmanis A. Soldatovs piedalījies vairāk nekā divsimt kaujas lidojumos, par prasmiņu un varoņību rīcību apbalvots ar septiņiem dažādiem ordeņiem un daudzām medaļām. Dienesta gaitas A. Soldatovs beidza apakšpulksteņa pakāpē.

A. Soldatovs apmetās uz dzīvi Krasnodarā, strādāja kādā rūpnīcā par inženieri. Pēdējos gadus viņš nododas tikai literāram darbam — jau uzrakstījis trīs grāmatas par kara lidotājiem, pašreiz top ceturta.

Vilņas 37. vidusskolas jaunie novādpētnieki A. Soldatova dzīves gājumu uzlūka, kad vāca materiālus par frontiniekiem, kuri par varoņību Baltijas republiku atbrīvošanā apbalvoti ar Leņina ordeni. A. Soldatovs šo augsto apbalvojumu saņēmis divas reizes.

P. FROLOVS,

Lietuvas PSR Nopelniem bagātais skolotājs

ATTEĻĀ: Lielā Tēvijas kara veterāns, Preiļu rajona atbrīvošanas cīņu dalībnieks apakšpulksteņa A. Soldatovs.
AUTORA fotoreprodukcija

Kontrpropagandai — iedarbību

Viss kontrpropagandas darbs, kas tiek veikts skolā, notiek vistiesākajā partijas pirmorganizācijas vadība un kontrolē. Ik rudenī mācību gada sākumā komunisti partijas sapulcē, protams, apspriež un apstiprina kontrpropagandas pasākumu plānu. Tā izpildes rezultāti tiek izskatīti divas reizes gadā. Šajā mācību gadā, piemēram, kā galvenie tika izvirzīti šādi uzdevumi — nostiprināt saites ar darba kolektīviem, palielināt vecākiem nolāšito lekciju skaitu. Vienā no partijas sapulcēm mēs pieņēmām lēmumu paplašināt pasniedzēju lektoru grupu, tagad tajā ir septiņi cilvēki. Starp citu, šī grupa darbojas visai veiksmīgi un aktīvi, tās

sastāvā ir Zinību biedrības pirmorganizācijas locekļi — vēstures, literatūras pasniedzēji un dabaszinātņu skolotāji. Tas ļauj ne tikai labā profesionālā līmenī sagatavot lekcijas, pārrunas un konferences par propagandas jautājumiem, bet iegūtās zināšanas izmantot arī tiešajā darbā — mācību stundās. Šajā mācību gadā sagatavotas un nolāšitas lekcijas par šādām tēmām: «Psiholoģiskais karš imperiālistu stratēģijā», «Zinātne meklē», «Rietumu propagandas kaitnieciskās metodes un paņēmieni», «Jaunatne mūsdienu ideoloģiskajā pasaulē». Regulāri tiek apskatīti jautājumi par ideoloģisko cīņu mūsdienu apstākļos.

Mūsu lektoru grupas locekļi uzstājas ne tikai skolēnu auditorijās vai runā ar saviem kolēģiem un vecākiem, bet arī citur — kolhozā «Zelta vārpa», Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā, eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā.

Runājot par kontrpropagandas jautājumiem, mēs neaprobežojamies tikai ar lekcijām. Palīgā nepamend stendus, avīzes, izstādes. Tā, piemēram, vēstures kabinetā bija izvietoti stendi, kuros uzskatāmi parādīti PSRS un Latvijas PSR sasniegumi, salīdzinot ar spēcīgāko kapitālistisko valstu sasniegumiem. Šos materiālus izmantojam arī mācību stundās un lekcijās. Vairākos skolas sienas avīzes izdevumos centāmie atklāt mūsu valsts panākumus zinātnē, izglītībā, kultūrā, to, ka no kapitālistiskajām valstīm mūs šķir mērķis — viss cilvēka labā. Pagājušajā gadā skolas bibliotēkā bija deviņas tematiskās izstādes: «Izglītība PSRS un kapitālistiskajās valstīs», «Lai pasaulē būtu miers», «PSRS pilsoņu tiesību un brīvību realitāte» un citas.

Mūsu redzeslokā ir arī zinātniski ateistiskais darbs skolā. Darbojas ateisma padome, kuru vada matemātikas skolotāja V. Stepanova. Padomes sastāvā ietilpst mūsu skolas bibliotekāre V. Jegorova un jaunāko klašu skolotāja M. Sčeļokova. Padome

ir organizējusi lekcijas un vakarus par tēmām, kas skar cilvēka izcelsanos, reliģijas būtību un tās nomācošo ietekmi uz jauniešu prātiem un sirdīm.

Lielu ieguldījumu kontrpropagandas darbā sniedz arī mūsu skolas audzēkņi. Sekmīgi darbojas skolēnu lektoru grupa, kuru šajā mācību gadā vada T. Suba. Grupā aptverti piecpadsmit vecāko klašu audzēkņi, kuriem attiecīgajā nozarē ir labas zināšanas un kuri patiešām izrāda interesi tās vēl un vēl papildināt. Saviem biedriem šie skolēni lasa lekcijas par samērā daudziem tematiem, to vidū arī par politikas un ētikas jautājumiem.

Jāteic, ka kontrpropagandas pasākumu plānu, ko pieņemam mācību gada sākumā, mēs neuzskatām par nemainīgu. Dzīve pati taču izdara izmaiņas gan pasākumu tematikā, gan ieteicamajās un daudz aktuālākās tēmas attiecīgajā laika periodā. Piemēram, pagājušajā gadā, kad atzīmējām Lielās Uzvaras četrdesmitgadi, lielu uzmanību veltījām Lielā Tēvijas kara notikumu falsifikācijas atmaskošanai vispār un Baltijā konkrēti. Iepriekš šīs tēmas nebija plānotas. Tagad esam pārorientējušies uz jautājumiem, kas skar pirmskonfgresa notikumus.

Lai paaugstinātu komunistu

atbildību par kontrpropagandas pasākumu līmeni skolā, mēs plaši izmantojam partijas biedru pārskatus. Pārskatus sniedz gan tie, kuri ir lektoru grupas locekļi, gan ierindas komunisti. Aktīvs šajā jomā ir V. Morozs. Viņš ir labs lektors, kuru pazīst gan skolēni un viņu vecāki, gan daudzi darba kolektīvi.

Protams, ne jau viss norit tik veiksmīgi, kā mums to gribētos. Grūtības sagādā mūsu lektoru par kontrpropagandas jautājumiem darbība strādnieku un kolhoznieku auditorijās. Tās mums vēl ir jāmeklē. Iespējams, visa vaina ir tur, ka pilsētas uzņēmumu un sefības saimniecības vadība neizina to lekciju tematus, kādus mēs varam piedāvāt. Acīmredzot, mums pašiem vajag izrādīt lielāku iniciatīvu.

Gribētos arī to, lai mums būtu iespējas operatīvāk saņemt no partijas rajona komitejas informatīvo materiālu par starptautisko stāvokli, Padomju valsts un PSKP iekšpolitiku un ārpolitiku.

Skolas partijas pirmorganizācija meklē aizvien jaunus un iedarbīgākas formas kontrpropagandas jautājumu apgaismošanā, lai par politikas problēmām interesētos arvien vairāk skolēni.

I. ANDREJEVS,

Līvānu 2. vidusskolas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Pagarināsim grāmatu mūžu

Regulāri paplašinot un atjaunojot savu mājas bibliotēku, noteikti atradīsiet grāmatas, kuras turpmāk nav vajadzīgas. Labi saglabātus un citu pircēju pieprasītus izdevumus labprāt iepērk mūsu rajona grāmatnīcas. Preiļos, Līvānos, Aglonā un Galēnos.

No iedzīvotājiem pirmām kārtām iepērkam paaugstinātā pieprasījuma dailliteratūru, memuārus, enciklopēdijas, vārdnīcas, arī kopoto rakstu komplektus, maksājot to pilnu vērtību. Sprotams, ka katrā konkrētā gadījumā grāmatnīcas darbinieki nosaka izdevuma iepirkšanas lietderību un tā īpašniekam iz-

maksājamās summas lielumu. Mūsu grāmatnīcas 1985. gadā grāmatu iepirkšanas plānu izpildīja par 104,1 procentu. Par 4165 rubļiem iepirkta literatūra atradusi sev jaunus īpašniekus.

Šajā gadā aicinām visus grāmatu draugus un rajona iedzīvotājus tos izdevumus, kas pašiem vairs nav tik nepieciešami, nodot grāmatnīcās, lai tie sniegtu palīdzību un zināšanas vēl daudziem lasītājiem. (Grāmatas nododot, īpašniekam jāuzrāda pase.)

V. VUCĀNE,

Preiļu grāmatnīcas vecākā pārdevēja

APBALVOJUMS MATEI

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs, pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta Dekrētu, PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā apbalvojis lielu grupu daudz bērnu māšu ar ordeņiem «Mātes Slava» un medaļām «Mātes medaļa».

Apbalvoto vidū ir arī mūsu rajona kolhozniece RAISA STEPANOVA. Viņai par ieguldījumu bērnu audzināšanā piešķirta otrās pakāpes «Mātes medaļa».

Pamatvirzienu projektu lasot

Lai izpildītu augstās prasības

tehniku, saasinās vairāki neatrisināti jautājumi. Sarežģītāks kļūst tās remonts — nepieciešamas atbilstošas telpas, iekārtas, kā arī mehanizatoru kvalifikācija. Pašreiz daļā rajona saimniecību ir sliktā remonta bāze. Piemēram, Suvorova, Kirova kolhozos, kolhozos «Rīts», «Nākotne» mehāniskās darbnīcas neatbilst mūsdienu prasībām.

Aktuāls uzdevums vairākās saimniecībās ir plānveidīgas, regulāras traktoru tehniskās apkopes nodrošināšana. Eksploatējot energoietilpīgās mašīnas, tehnisko apkopju kvalitāte kļūst vēl nozīmīgāka. Traktoru K-700 un T-150 tehniskās apkopes, bez šaubām, lietderīgi koncentrēt «Lauktehnikas» rajona apvienības rokās. Seit ir vairāk kvalificētu speciālistu, kā arī attiecīgās iekārtas. Saimniecību lielās mašīnu un traktoru parkos jāievieš tehnikas diagnosticēšana. Tas ļautu precīzāk plānot remontu, izvairīties no lūzumiem sarežģītos mezglos un agregātos. Lielaudas tehnikas ekspluatācija vispār nav iedomājama bez di-

agnostiskas palīgierīču izmantošanas. Tātad XII piecgadē kolhozu un padomju saimniecību inženierdienestiem jāsasniedz kvalitatīvi jauns līmenis.

Plaši izvērsās ražošanas procesu mehanizācija fermās. Mūsu rajonā govju slaukšana mehānizēta visās saimniecībās. Kūsmēslu novākšana — 98 procentos, lopu dzirdināšana — 99 procentos. Taču ar to nepietiek. Lai atvieglinātu darbietilpīgo piena savākšanu, fermās jāierīko piena vadi.

Viena no šaurajām vietām ir barības sadales mehanizācija. Šī darba operācija mehānizēta tikai vienā trešdaļā no visām liellopu fermām. Vispareizāk jautājums būtu atrisināms, barību sagatavojot lopbarības celos. Tādā veidā ne tikai atvieglinās lopkopēju darbu, bet arī paaugstinās dzīvnieku produktivitāti, jo barība iespējams sabalansēt precīzi atbilstoši zootehniskajām normām. Tādi cehi uzcelti četrās rajona saimniecībās. Tomēr atsevišķu projekta nepilnību un

organizatorisko nolaidību dēļ tie gaidīto efektu pagaidām nedod.

Vēl viens traucēklis, kas stājas fermu mehanizācijas ceļā, ir veco ēku nepiemērotība mūsdienu tehnikai. Piemēram, sešdesmitajos un septiņdesmitajos gados uzceltajās fermās nevar ieviest barības sadalītāji. Ar remontu un rekonstrukciju nodarbojas saimniecības pašas, bet tā kā liela daļa šo fermu ir tipveida, varētu centralizēti ražot remontam nepieciešamās dzelzsbetona konstrukcijas un citus materiālus. Tas atvieglinātu saimniecībām rekonstrukcijas veikšanu. Dzemzēl pagaidām mūsu rajonā šo jautājumu nerisina.

Lauksaimnieciskās ražošanas intensificēšanā sava loma ir jaunām, perspektīvām kultūru šķirnēm. Patlaban rajona kolhozos un sovhozos šādu šķirņu graudaugi aizņem 699 hektārus un kartupeļi — 56 hektārus. Tas ir pamaz. RARA agronomiskajam dienestam, saimniecību agronomiem šiem jautājumiem jāpievērš lielāka uzmanība.

Kā rāda kolhoza «Krasnij Oktjabrj» pieredze, lauksaimniecisko kultūru intensīvas audzēšanas tehnoloģija jūtamī palielina graudaugu un citu kultūru ražu. Pirmkārt, jāpalielina organiskā mēslojuma ražošana, izmantojot kūdru, lopbarības nederīgos salmus. Otrkārt, saimniecību inženier tehniskajiem dienestiem jāatrisina jautājums par attiecīgās tehnikas sagatavošanu, lai varētu veikt šo sējumu kopšanu. Jāpaaugstina prasības pret kolhozu un padomju saimniecību agronomiskajiem dienestiem par intensīvas tehnoloģijas plašu ieviešanu.

Zinātnes un tehnikas sasniegumu ieviešana lauksaimnieciskajā ražošanā lielā mērā atkarīga no visu agrorūpnieciskās apvienības partneru vienotības. Lai godam veiktu uzdevumus, no agrorūpnieciskā kompleksa katra darbinieka tiek prasīta saspringta doma, centīgs darbs, organizētība, disciplinētība. Visas problēmas ir jāatrisina šodien, neatliekot uz vēlāku laiku.

S. BERNANS,

Latvijas KP rajona komitejas lauksaimniecības nodaļas instruktors

PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzienu 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam projektā, ko akceptēja PSKP CK 1985. gada oktobra Plēnoms, teikts, ka Padomju Latvijas lauksaimniecībai XII piecgadē būs jāpalielina lauksaimniecības bruto produkcijas vārdējais apjoms par 12 — 14 procentiem. Jāpanāk, lai 1990. gadā gaļas ražošana sasniegtu 360 līdz 370 tūkstošus tonnu, piena — 2 — 2,2 miljonus tonnu, labības ražošana — 2,3 miljonus tonnu, kartupeļu — 1,8 miljonus tonnu.

Svarīgākais intensifikācijas faktors ir darbu mehanizācija un automatizācija. XI piecgadē mūsu rajona kolhozi un sovhozi saņēma vairāk nekā 500 dažādu marķu traktoru, gandrīz 300 kravas automobiļi, vairāk nekā 150 labības kombainu un daudzas citas tehnikas. Tādējādi graudkopībā mehanizācija līdz 90 procentiem darbu, lopbarības sagādē un linkopībā — līdz 70 procentiem, lopbarības sakņu audzēšanā — līdz 50 procentiem. Ieviešot jauno, augstāzīgo

ARI mūsu pilsētā līdz šim vēl netika izmantotas visas iespējas kultūras darba paplašināšanā un iedzīvotāju brīvā laika organizēšanā. Uzskatu, ka Preiļu pilsētas kultūras un sporta kompleksa izveidošana veiks tos sociālos uzdevumus, kas jāatrisina, lai iedzīvotājus tuvinātu kultūras vērtībām un maksimāli attīstītu fizikultūriešu kustību.

Stabilāki klūs kultūras iestāžu sakari ar pilsētas uzņēmumiem un iestādēm. Palielināsies to loma rajona kultūras nama materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanā.

Jo spēcīgāks ir uzņēmums, jo tam lielāka iespēja radīt nepieciešamos apstākļus strādājošo atpūtai.

Piemēram, Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs uzsācis ļoti vērtīgu sadarbību ar rajona kultūras namu. Ir labi, ja arī uzņēmuma vadība, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja cenšas radīt labākus apstākļus strādājošo kultūrai atpūtai. Uzlabojoties tāzei, kultūras iestādes varēs paplašināt savu iedarbības sfēru.

Kompleksa padome koordinēs un vadīs visas iestādes un organizācijas, kuras ietilpst tā sastāvā. Ipašu vērību veltīsim atpūtas pasākumu plāna saskaņošanai, telpu izmantošanai. Rajona kultūras namam ir maz telpu mākslinieciskās pašdarbības pulciņu mēģinājumiem. Bet, piemēram, 24. CRBP, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta un citu uzņēmumu plašās zāles lielākoties ir tukšas. Kāpēc tās neizmanto pulciņu mēģinājumiem, sporta sarīkojumiem? Rajona sakaru mezgla zāli, teiksim, savām vajadzībām izmanto Preiļu bērnu mūzikas skola. Tiesa, ne katru brīvo telpu varēs pielāgot, piemēram, svecelšanas nodarbībām, taču noteikti var izveidot šaha, novusa un citu galda spēļu klubus.

Būtu lieliski, ja pilsētas uzņēmumi ik gadus pārskaitītu

līdzekļus vienotā fondā. Tos izmantotu masu pasākumu organizēšanai. Tos varētu rīkot vairāk, un galvenais, kvalitatīvākus. Kultūras darba pieredze rāda, ka tur, kur nežēlo līdzekļus pašdarbības kolektīvu materiāla nodrošināšanai, sporta bāzu būvei, nav problēmu iedzīvotāju atpūtas organizēšanā.

Līdz šim katrā iestādē un uzņēmumā kultūras un sporta pasākumus rīkoja, vadoties no sa-

gumi un strādājošo atpūta, kultūras līmenis ir cieši vienoti. Risinot ekonomiskos jautājumus, jādoma arī par strādājošo sadzīves un kultūras vajadzību apmierināšanu.

Jau minēju, ka rajona kultūras namam ir ļoti sadarbība ar siera rūpnīcu, meklētas un atrastas kopējas intereses arī ar citiem uzņēmumiem. Nav vēlams sadarbības ar apvienības «Latvi-

Kultūras un sporta komplekss sāk darboties

PSKP CK 1983. gada jūnija Plēnuma lēmumā izvirzīts uzdevums: «Maksimāli jāpilnveido politiskais masu darbs dzīves vietās. Jāpalielina kultūrizglītības iestāžu loma darbaļaužu brīvā laika organizēšanā, it sevišķi laukos. Jāattīsta masu fiziskā kultūra un sports. Jāpopulārizē pieredze, kas uzkrāta, katrā rajonā izveidojot kultūras un sporta kompleksus, kas pakļauti vietējām padomēm, neatkarīgi no tā, kuram resoram tie pieder.»

viem plāniem. Nereti bija tā, ka pilsētā vienlaikus notika vairāki sarīkojumi, bet citās brīvdienās to nebija nemaz. Tagad būs vienota plānošanas sistēma, skaidri noteikti štata darbinieku un aktīvistu pienākumi.

Galvenā priekšrocība, ko dos kompleksa izveidošana, ir tā, ka pakāpeniski izzudīs resoru barjeras. Sādi strādājot, mums izdosies cilvēkus mērķtiecīgāk tuvināt kultūras vērtībām un fizikultūriešu kustībai. Sadarbojoties ar iestādēm un uzņēmumiem, kultūras un sporta organizācijas var kļūt par patiesu sabiedriskās un garīgās dzīves centru.

Lai komplekss varētu veikt savus sociālos uzdevumus, nepietiek ar tā padomes aktīvu darbu, ar kultūras un sporta iestāžu ieinteresētību. Ir pienācis laiks apzināties, ka ražošanas sasn-

jas balzāms» Preiļu filiāles, ražošanas apvienības «Latvijas līni» Preiļu līnijas fabrikas, remontu un celtniecības pārvaldes kolektīviem. Vai šiem uzņēmumiem kadru audzināšanas problēma ir mazāk svarīga? Nebūt nē. Nav dzirdēts, ka šo uzņēmumu sabiedriskās organizācijas saviem cilvēkiem dotu kaut ko vairāk par aprēķināto darba algu. Ja jau uzņēmumā paši nespēj organizēt saturīgu brīvā laika izmantošanu, tad jāizmanto vismaz tas iespējas, ko piedāvā rajona kultūras nams, sporta organizācijas. Turpmāk ārpus kultūras un sporta kompleksa redzesloka nedrīkst palikt neviens uzņēmums.

I. ANCANE,

Preiļu pilsētas kultūras un sporta kompleksa vadītāja

Vēstule apskats

Dalīsimies savās raizēs

Rīts sabiedrības lielākajā daļā, protams, asociējas ar darba dienas sākšanos, un daudziem jo daudziem — ar jaunāko preses izdevumu izpētīšanu. Saprotama un likum-sakarīga ir šī vēlēšanās būt lietas kursā par savas valsts, republi- kas, rajona dzīvi, par jaunumiem pasaulē. Tiem pilsētniekiem, kas nevēlas ik ritus kļūt par ātri di- stošās un tikpat ātri no jauna augošās rindas sastāvdaļu pie laikrakstu kioskiem, avīzes un žurnālus piegādā ap pusdienlaiku.

Laucniekiem šajā ziņā ir savā- dāk — pie viņiem periodika nonāk pēcpusdienā, vakarpusē. Ne viens vien ar nepacietību gaida to brīvo stundu pēc darba, kad uz galda noguls jaunākā avīze. Tās dēļ nereti jau tumsijā tiek mērots ceļa gabals līdz pasta kastītei, jo lauku pastniekiem apkalpojamā teritorija bieži vien ir diezgan liela un iegriezies katrās mājās nav iespējams.

«Pie mums laikraksti, žurnāli un vēstules nonāk tikai trīs reizes nedēļā,» raksta Leņina kolhoza Bluzmu, Polockiešu, Mūrnieku, Placinsku sādžu iedzīvotāji. «Mēs, kam bērni atrodas tālāk no mā- jām, katru dienu, atlikuši visus darbus, mērojam lietus ceļa gabalus līdz pasta kastītei. Nonākuši gala- punkta, esam kārtējo reizi vilušies. Nevelamies taču neiespējamo, tikai to, lai būtu regulāri apgādāti ar preses izdevumiem.»

Patiešām, nekā nepamatošana šajā lūgumā nav. Tā nebija nejausība, ka kārtējo apskatu iesākām ar šo vēstuli, jo daļu no janvāra korespondences var raksturot īsi — tā stāsta par sarūgtinājumiem.

Domstarpības radušās Gavartie- nes krājkases apmeklētājam ar tās darbinieci. Sazinājāties ar Preiļu sakaru mezgla priekšnieka vietnieku S. Senni, ar rajona cen- trālās krājkases vadītāju A. Jev- tušinu un ar Turku ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju A. Jermānovu. Noskaidrojās sekojo- šais — krājkases operācijas amatu apvienošanas kārtībā veic sakaru nodaļas darbinieci. Ciema iedzivo- tāju labākai apkalpošanai visas trīs minētās iestādes ir ieinteresē- tas izbrīvēt telpu krājkasei un pie- ņemt darbā atbilstošu cilvēku. Kā kļuva skaidrs no sarunām ar minētajiem biedriem, viedokļi jau- tājuma risināšanā ir nedaudz at- šķirīgi. Taču ciema padomes iz- pildkomitejas priekšsēdētāja ir noskaņota optimistiski — šī gada otrajā ceturksnī lietu nokārtošot.

Redakcija tam tic, cerot, ka prieks par iespējām izmantot krājkases pakalpojumus bez lie- kas laika tērēšanas Gavartienes

iedzīvotājiem būs liels, un, ne- aizmirstot, ka solīts makā nekrīt, no savas puses apņemas pēc pā- ris mēnešiem par šo lietu vēl- reiz paaugstināties.

Visbeidzot jāpiebilst, ka pavir- šal attieksmei pret apmeklētā- jiem nevar būt par pamatu ne- telpu, ne laika trūkums.

Bet ko mēs varam palīdzēt tiem telefonu īpašniekiem no Va- nāgiem, kurl, zēlojoties par sa- viem neizremontētajiem tālru- niem, nav uzrakstījuši ne savus uzvārdus, ne telefonu numurus, ne norādījuši dzīves vietas. Vēl- reiz atgādinām, ka redakcija ne- izpauž vēstules autora uzvārdu, ja viņš to nevēlas. Taču, lai mēs varētu palīdzēt, vispirms ir jāzi- na, kam palīdzēt.

«Citāda satūra vēstule ir pienā- kusi no Kapiņiem. Jaunieši vēlas, lai Kapiņos atkal rādītu filmas, lai atjaunotu kino demonstrēšanas punkta darbu. Jaunu cilvēku brīvā laika izmantošanas iespējām mūsu valsti tikusi pievērstā liela uzmanība, jo sevišķi pašlaik, kad stingrs «nē» pateikts alkoholismam. Un vēl. Vēstule netieši apliecina, ka Aglonas ciema kultūras dzīve ne- skar šejieniešus.

Ja nav iespējams atjaunot kino demonstrēšanas punkta darbu (cie- ma izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Beķis atzīst, ka esot pārāk maz skatītāju), tad būtu jāgādā par iespēju vismaz reizi nedēļā nokļūt uz filmu seansiem septiņus kilo- metrus attāļajā Aglonā. Ne katrā gadījumā, sevišķi, ja ir runa par cilvēku, var aizbildināties ar «nav izdevīgi», «limitēts benzīns» utt.

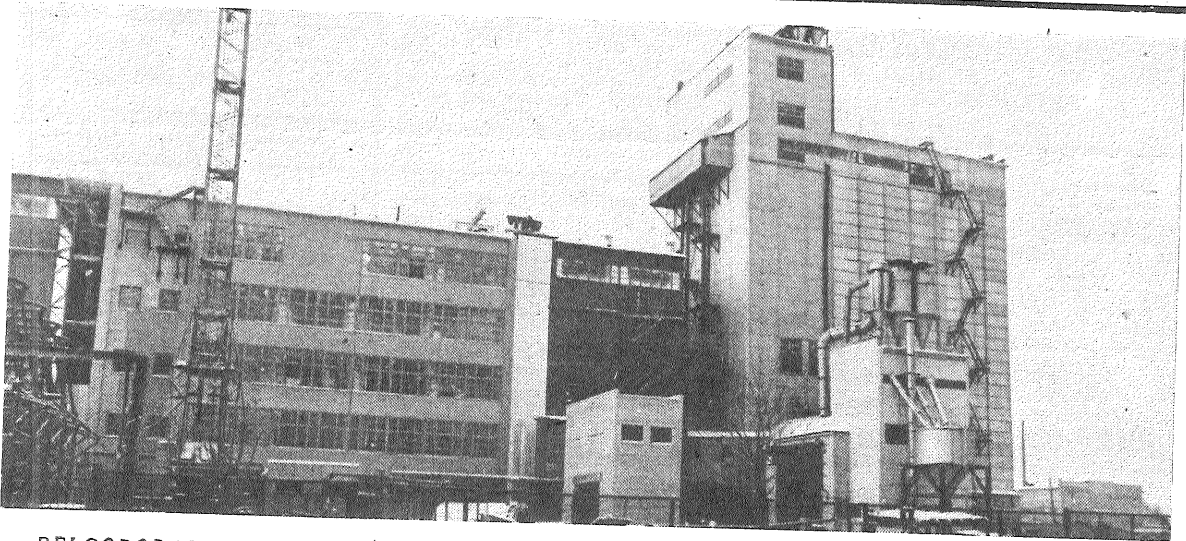
Bet tagad — jautājums pašiem kapiņiešiem. Kad slēdza kino de- monstrēšanas punktu? Pēc tam, kad bravūrīga vietējo jauniešu kompānija to... izdemolēja. Ko- mentāri lieki.

Un te, lūk, vēstule no Pelēciem. Pensionārs A. Trubiņš ir pirmais, kas atsaucis uz laikrakstu «Leņina Karogs» pērnā gada 141. numurā publicēto materiālu «Apzināsim un saglabāsim» ar aicinājumu vākt materiālus par cilvēkiem, notiku- miem un vietām, kas saistītas ar sociālisma celtniecību Latvijā.

Vēstules autors piedāvā sniegt ziņas par bandītu terora upuriem — pirmo ciema padomes priekšsē- dētāju I. Putānu un viņa ģimeni, par pirmo zirgu iznomāšanas punktu. Pie A. Trubiņa dosimies pavasara pusē.

Gads uzņem tempu. Tas jūtams arī jūsu, cienījamie lasītāji un rakstītāji, vēstulēs. Jūsu darbi un raizes, veiksmes un nederas ļai kļūst arī par mūsējām! Kā aiz- vien, gaidām jūsu korespondenci!

L. SILA

BELGORODAS APGABALS. Frunzes vārdā nosauktajā kolhozā sākusi darboties kombinētās lopbarības ražošanas starpsaimniecību rūpnīca. Ierindā stāties arī jauns cūku nobarošanas komplekss, kurā ir vietas 1,5 tūkstošiem dzīvnieku.

ATELĀ: jaunā kombinētās lopbarības rūpnīca.

TASS fotohronika

Pēc kritikas

Pretenzijas pamatotas

Rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldes administrācija, atbil- dot uz laikrakstā publicēto kri- tisko materiālu «Pievēlētās cerī- bas» (par māju Preiļos, Orlova ie- lā 8) raksta:

«Fakti apstiprinājušies. Tiesām — māja ir veca, un tās pamatiem nav hidroizolācijas. Veicot kapitālo remontu, saskaņā ar projekta un tāmes dokumentāciju nebija paredzēta pirmā stāva baista sienu izjaukšana, tāpēc ierīkot hidroizo- lāciju nebija iespējams. Trūkami atklājās arī ventilācijas un sanhe- niskās sistēmas. Pēc iedzīvotāju izteiktajām pretenzijām tie novērsti. Taču mājas ekspluatēšanas tālākajā gaitā atklājas jauni trūkumi. Tie nebija celtniecības organizācijas neizdarības dēļ, tos novērsa dzī- vokļu saimniecības pārvalde.

Par kapitālā remonta neapmier- nošo kvalitāti Preiļu remonta un celtniecības pārvaldes galvenais inženieris un darbu vadītājs saukti pie atbildības. Ar mājas iedzīvotā- jiem norīstējās pārrunas par nama ekspluatācijas noteikumu ie- vērošanu.»

Pusaudžu tiesiskā audzināšana

Situācija brīdina un liek rīkoties

«... padomju cilvēki tieši, atklāti, ar saimnie- ka pļeeju runā par mūsu zemes lietām, par to, kas mūs traucē un kas darāms, aicina nelokāmi un enerģiski ieturēt iesāktu kursu. Sodien mēs saucam lietas istajos vārdos: panākumus — par panākumiem, trūkumus — par trūkumiem, kļūdas — par kļūdām. Tās ir drošas zāles pret uzpūtību un pašapmierinātību, pareizais ceļš, kas jāietur, lai vienprātīgā radošā atmosfērā ietu pretim jauniem panākumiem, jaunie sa-

sniegumiem, uz jaunu dzīves kvalitāti.»

Šie PSKP CK ģenerālsēdētāja M. Gorba- čova teiktie vārdi Jaungada apsveikumā pa- domju tautai attiecināmi uz visām mūsu daudz- šķautnainās dzīves sfērām. Arī uz pašu galveno — jaunās paaudzes audzināšanu. No kurienes tad rodas slinkī, slaisīti, dzērāji, likuma pārkā- pēji, ja ne no pašapmierinātās un vieglprātīgās attieksmes pret bērnu audzināšanu, kāda vēl joprojām ir sastopama ne vienā vien ģimenē.

Lūk, daži skaitļi. Mūsu rajo- na iekšlietu nodaļas nepilngadī- go lietu inspekcijas uzskaitē ir 67 tā saucamās sociālā riska ģimenes, bet profilaktiskajā uz- skaitē — 135 ģimenes (tās ir ģimenes, kurās regulāri tiek lie- tots alkohols, kur bieži notiek skandāli un pat kautiņi starp ģimenes locekļiem, kur dzīvoklī valda antisantitārija).

Par regulāru alkohola lietoša- nu nepilngadīgo lietu inspek- cijas uzskaitē ir, 15 pusaudži.

Manuprāt, šie skaitļi ir visai daļrunīgi un būtībā stāsta par vēl neizveidojušos individualitā- šu traģēdijām, par sāpēm, aiz- vainojumiem, asarām. Tāpēc glu- ži neatliekama ir prasība nodi- lināt ciešus sakarus starp skolu un ģimeni. Šī sadarbība ir viens no svarīgākajiem topošās paaud- zes komunistiskās audzināšanas principiem. Pozitīvs rezultāts ie-

spējams vien tad, ja skolas pu- liņus atbalsta arī ģimene. Bet, ja tāda atbalsta nav, bērns skolā un mājās iegūst atšķirīgas pras- mes un uzskatus. Bieži vien viss pozitīvais, kas skar bērnu skolā, neguvis atbalstu ģimenē, tiek pielīdzināts nullei.

Pāris piemēru. Svetlana Kova- lenko (tagad viņai vecāku tiesī- bas jau atņemtas) dzīvoja uz savu bērnu rēķina. Kā vientuļā daudz bērnu māte viņa saņēma palāstu no valsts, kas domāts mazo uzturēšanai un audzināšan- ai. Bet šie līdzekļi tika izlietoti pavisam citām vajadzībām — bērni aizvien bija mājās vieni, aizvien izsalkuši. Ko tur vairs brīnīties, ka trīs gadus vecs ma- zulis uzdur uz dakšņas kartupe- li, lai to apceptu elektriskās siltumierīces izstarctajā siltumā.

1985. gada decembrī vecāku tiesības atņēma arī Rušonas cie- ma iedzīvotājam Pelagejam Fedo-

toval un viņas vīram. Uzskaitē šī ģimene bija jau kopš 1983. gada, šajā laikā trīs reizes iz- skatīta nepilngadīgo lietu komi- sijas sēdēs. Izteikti pieci brīdi- nājumi. Bet māte turpināja dzīvi ierastajā stilā, vainoja skolu, Rušonas padomju saimniecību, ciema padomi, rakstīja sūdzības.

Bet ģimenē taču seši bērni! No kurienes aklums un vienald- zība pret viņu likteniem? Viens no bērniem (dēls Ser- gejs) skolu apmeklēja pirmajā ceturksnī tikai sešas dienas, gandrīz tas pats bija otrajā ce- turksnī. Bet pašī mazākie aizvien nika mājās vieni — bez uzrau- dzības, bez ēdiena.

Daļai ģimeņu vēl ir raksturīgs zems vecāku pedagoģiskās izglī- tības līmenis. Viņi gluži vien- kārsti nezina un neprot izraudzīt- tics pamatotu pedagoģiskās ie- darbības līdzekļus.

Nelabvēlīgo ģimeņu apseko- šanas laikā tika novērots, ka

pieaugušie ģimenes locekļi bēr- niem neizvirza vienotas prasības, bieži ir netaktiski, rupji un pat izmanto fiziskus sodus. Ir ģime- nes, kurās spilgti izpaužas vecā- ku negatīvās īpašības, tādās kā melīgums, necieņa pret apkārte- jiem cilvēkiem, negodīgs dzīves veids.

Sociālā riska ģimenēs gluži kā slimība iesakņojusies tieksme lietot necenzētus vārdus arī bērnu un pusaudžu sabiedrībā. Tāpēc nav nekāds brīnums, ka teiksim, pietās klases skolnieks regulāri sīt savus vienaudžus, lamājas, kavē stundas, pat māte reizēm nezina, kur viņš ir.

Gan vecāki, gan pedagogi vēl nepietiekami uzmanības veltī pusaudžiem arī vasarā. Tikai neliela daļa no visiem grūti au- dzināmajiem pusaudžiem tiek ie- saistīti organizētā darbā un at- pūta. Reizēm aprotežojas ar vienu LOTOS vienību pavadītu mēnesi, uzskatot, ka līdz ar to pienākums sabiedrības priekšā itin kā būtu izpildīts. Par pārē- jo — maza bēda. Un atlikušo vasaras daļu puikas aizvada, kā nu pašiem tik.

Kļūdas un trūkumi jaunās paaudzes audzināšanā nav tikai atsevišķu vecāku vai atsevišķu pedagogu darba nepilnības. Tās ir mūsu visu kļūdas, kuras labot iespējams tikai kopīgi.

Rajona pedagogu sanāksmē izteiktās domas pierakstīja

L. STRODE

Mums jābūt

Kas mūsu darbā ir galvenais? Skolēnu komunistiskās audzināšanas pilnveidošana. Bet šie nedaudzie vārdi le-tver sevi lielus uzdevumus — viens no tiem ir atturīga dzīves veida propaganda. Bū-tībā tā ir jauna dzīves veida propaganda mācību stundā. Preses materiālu studēšana, saņemtas rekomendācijas, no-skaitītās dokumentālās filmas, noklausītās lekcijas jau dod zināmu ierosmi un pamatu tālākai darbībai.

Viena no Riebiņu vidusskolas pedagogu kolektīva darba veiksmēm ir aktīvs mācību priekšmetu metodisko komisiju darbs. Arī atturības propagandas jautājumu koordinācija turpmāk notiks tieši caur šīm mācību priekšmetu metodiskajām komisijām.

Ikviena pedagoga uzdevums ir savā mācību stundā visdažādākajos aspektos propagandēt atturību, pierādīt saviem audzēkņiem, ka dzeršana jebkurā vēsturiskajā situācijā noved līdz traģiskam iznākumam gan atsevišķus cilvēkus, gan veselas tautas, ka dzeršana ir antisociāla parādība, kas nav savienojama ar cilvēces virzīšanos pa progresa ceļu.

Skolotāju tiešs pienākums ir mācību stundu izmantot pareizai vērtību orientācijai un ideālu veidošanai. Protams, skolēnu personības veidošanā jāiekļauj arī bērnu ģimeņu izpēti. Bieži vien ir tā, ka tieši sabiedrības nepareizi novērtēts vai vispār nenovērtēts darbs cilvēkā ar nestabilu nervu sistēmu rada tieksmi meklēt mierinājumu dzeršanā. Tāds pats rezultāts ir ideālu trūkumam un garīgo vērtību devalvācijai.

Skaidrs, ka garīgo vērtību izkopšana jāšak no mazām dienām.

Žūpībai — nē!

meklētājiem

Bet šajā darbā jāievēro pedagoģiskā takta izjūta, jāatsakās no tā mākslīgas piekabināšanas kādam tematam, ikvienā sarunā jāievēro mēra sajūta.

Ļoti pateicīgi svarīgā uzdevuma veikšanai ir humanitārie priekšmeti. Atturības popularizēšanā lieti var noderēt daudzas tēmas vēsturē, Padomju valsts un tiesību pamatos, kā arī sabiedrības mācībā jāuzsver ikviena pilsoņa morālā un juridiskā atbildība par jaunprātīgu alkohola lietošanu. Derīga šādos gadījumos ir arī atsevišķu tiesisku situāciju analīze.

Vecākajās klasēs jāpārskata ģimenes tiesību pamatu mācīšana. Lietderīgi uz stundām aicināt juristus, ārstus, sociologus. Un nekādā gadījumā šo priekšmetu nedrīkst mācīt nesagatavots un nesmalkjūtīgs cilvēks.

Veselīga dzīves veida propagandā daudz var darīt arī fiziskās kultūras skolotājs. Vispirms — būt kopā ar audzēkņiem viņu brīvajā laikā (it sevišķi skolas brīvdienās).

Lūk, secinājumi, kas gūti, uzsākot jauno darba virzienu skolā. Vajadzīga kompleksa pieeja skolēnu audzināšanai, izmantojot konkrētus faktus un situāciju analīzi. Darbā vajadzīgs pēctecīgums. Skolas vadības uzdevums ir nodrošināt pedagogiem metodisko palīdzību, atturības propagandas jautājumus uzskatīt par vienlīdz svarīgiem visu priekšmetu skolotājiem. Tomēr pats galvenais, manuprāt, ir tas, ka skolotājam jābūt meklētājam, kas rod jaunas idejas.

V. MICANE,

Riebiņu vidusskolas direktore

„Kā apbalvosiet?“

Par to, ka ikviens mehāniķis ir sarežģīta lieta, neviens nešaubās. Pietiek kādam ķēdes posmam iziet no ierindas, kad viss apstājas. Bet vai ar cilvēku ir citādi? Razošanā katram darba darītājam ir sava loma kopīgo uzdevumu veikšanā. Arī apvienības «Latvijas līnī» Preiļu līnī fabrika ir uzņēmums, kur līdzās materiālās bāzes nostiprināšanai risināma kadru problēma. To audzināšana. Būtu naivi cerēt, ka viss noskaidrosies pats no sevis. Līnī fabrikā trūkst darba roku. Nav noslēpums, ka sezonas laikā vai arī pastāvīgi tur iekārtojās cilvēki, kuri par darba disciplīnas pārkāpumiem bijuši spiesti aiziet no cietim pilsētas uzņēmumiem. Piemēram, 1985. gadā līnī fabrikā pieņemti 46 strādnieki, bet atbrīvoti — 41. Iemesls — darba kavējumi, dzeršana.

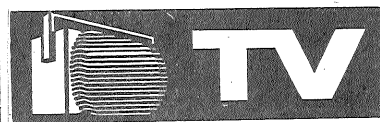
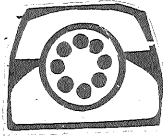
Pārbaudot apvienības «Latvijas līnī» Preiļu līnī fabrikā strādājošo darba disciplīnu, reida brigāde, kuras sastāvā bija Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone, rajona iekšlietu nodaļas priekšnieka vietnieks G. Mihejevs un redakcijas darbinieks, secināja, ka administrācijai, sabiedriskajām organizācijām jābūt principiālākām, audzinot savu kolektīvu, jābūt neiecietīgākām pret alkohola lietotājiem.

Reida dienā, 8. janvārī, uzņēmumā «strādāja» pieci krievu iereibuši vīri: celtnieks J. Cišs, atslēdznieks G. Zubarevs, kurinātājs V. Anistratovs, traktorists G. Fjodorovs un P. Vasiljevs. Vēl daži citi pamaniņās nozost no pārbaudītāju redzesloka.

Kāpēc saruna ar sabiedrisko normu pārkāpējiem — uzņēmumā notika tikai tad, kad ieradās reida dalībnieki? Pienācīga kārtība taču jāievieš pašmāju rāžošanas organizātoriem. Soreiz to savlaicīgi vajadzēja izdarīt galvenajam mehānikim V. Starovitojam un meistarei T. Cvirovai. Kā vēlāk paskaidroja uzņēmuma direktors O. Batramenko, T. Cvirova ar dzerājiem un darba disciplīnas grāvējiem auklējoties vārda visticākajā nozīmē. G. Fjodorovam un P. Vasiljevam vēl vairākas dienas pēc reida darba uzskaites lapās nebija ierakstīts kavējums. Sak, lai jau pārbaudītāji stāda savus protokolus, man ar cilvēkiem nav ko attiecības būt.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

TV RĪGA

21. JANVĀRĪ. 9.00 «Skaitļošanas prasmi un iemaņu pārbaude matemātikā». 9.30 Armēnijas televīzijas dokumentālā filma «Elibekjani». 10.05 Fizika 10. klasei. 10.35 Latviešu literatūra PTV I kursa audzēkņiem. 11.05 Fizika 11. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 Gorkijas televīzijas studijas dokumentālā filma «No Simbirskas līdz Uļjanovskai». 16.40 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.15 «Zinātnes un tehnika pasaulē». 18.00 «Republikas komponistu kamerdziesmu aizvadītajos piecos gados». 19.00 «Saruna pie apaļā galdā». 19.45 «Leņina satiek visu balsis». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 LPSR Tautas skatuves mākslinieka V. Zarina koncerts. 21.00 «Laiks». CT. 21.40 Kinostudijas «Belarusfilm» mākslas filma «Pali». 2. sērija. Nobeigumā — zinas.

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

21. JANVĀRĪ. 8.00 «Laiks». 8.40 «Apsaucieties, taurētāji!». 9.10 «Muzikālā Sverdovska». 9.45 D. Als. «...Patiesību. Tikai patiesību». 11.00 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 Televīzijas dokumentālās filmas pirmizrāde. 15.40 Spēle A. Tiņonovs (balalajka) un V. Gorodovska (klavieres). 16.05 Zinas. 16.10 Dokumentālo filmu pirmizrāde. 16.50 Ukrainas PSR Nopelniem bagātā kolektīva Aizkarpātu tautas kora koncerts. 17.35 «Tava leņiniskā bibliotēka». 18.05 L. Bečovens. «Mēnesnīcas sonāte». 18.25 Multiplikācijas filmu programma. 18.45 «Sodien pasaulē». 19.00 A. Glazunovs. «Līriska poēma». 19.10 Mākslas filma «Stāsti par Leņinu». 21.00 «Laiks». 21.40 Televīzijas daudzseriņu filmas «Padomju mākslas lapas». Literatūra un teātris» pirmizrāde. 1. filma. 22.45 «Sodien pasaulē».

TV RĪGA

22. JANVĀRĪ. 9.35 Fizika PTV I kursa audzēkņiem. 10.05 Latviešu literatūra 8. klasei. 10.35 Traktoristu un autobusu mācība PTV I kursa audzēkņiem. 11.05 Ķīmija 10. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 Rīgas kinostudijas dokumentālā filma «1905». — 1907. gada revolūcija Latvijā. 16.30 Bērniem. Multiplikācijas filma «Sniega karalienē». 17.30 Sporta raidījums skolēniem «Sarauļi». 18.05 «Virziens — intensifikācija». 18.35 «S. Eizenšteina atceroties». Kino programma. 19.05 «Deputāts un dzīve». 19.35 Dzied kolhozu «Kekava» un «Tērvete» vokālie ansambļi. 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 «Monumentāli dekoratīvā māksla mūsu republikas pilsētās un lauku vidē». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 Jaunatnei. «Mozaika». Nobeigumā — zinas.

TV Viļņa

21. JANVĀRIS
9.00 — «Panorāma».
9.40 — Cēli. Mašīnas. Cilvēki.
10.00 — TV skolēniem. Mūsu valoda.
10.30 — Dokumentālās filmas.
11.25 — Mākslas videofilma «Te mūsu mājas». 2. sērija.
12.30 un 18.00 — Zinas.
18.10 — TV skolēniem. Kompjūteri un kalkulatori.

STEIDZAMI pārdod dzīvojamā māju Preiļos, Brīvības ielā 32.

Izsakām līdzjūtību Donāta Trubača ģimenei sakarā ar MATES nāvi.
Salenieku pansionāta kolektīvs

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu un tirdzniecības un rūpniecības nodaļām — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nodaļām — 22169, partijas dzīves un vēstulju nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņam par sludinājumu pieņemšanu — 22305, korektoriem — 21996.

KINOKOMEDIJA

„Jums uzticīgais...“

Kinolente «Jums uzticīgais...» stāsta par cilvēku, kurš, dzimamies pēc materiālās labklājības, bez zēlastības izniekojis savu talantu dzīves sīkumos. Iespējams, ka šis gadījums nav visai tipisks, taču pamācošs gan. Tas apliecina patiesību, ka prasme visu dabūt — sniedz tikai šķietamu labklājību, ka par to dārgi jāmaksā ar leksēju iztukšotību, bezjēdzīgu eksistenci un vientulību.

Režisore — A. Surikova.
«Mosfilm».
Filmu demonstrē kinoteātros «Ezerzeme» un «Atpūta».

Runā Preiļi

23. janvārī plkst. 12.40

«Katru dienu — trieciendarbū!». Lauku darbaļaužu ziemas rūpes.

Istenojot skolu reformu.

No cikla «Arsta padoms». Iedzīvotāju ikgadējā dispanserizācija.

Redaktors V. PETROVS

P. DAUGES RIGAS

1. MEDICINAS SKOLA

rīko vidusskolu absolventiem specialitāšu dienas un tikšanās ar republikas vadošajiem speciālistiem. Farmaceita, zobu tehniķa specialitātē — šī gada 13. un 14. februārī plkst. 15.00. Feldšera, vecmātes, medicīnas māsu specialitātē — šī gada 20. un 21. februārī plkst. 15.00.

Atvērto durvju dienas notiks no šī gada 24. janvāra līdz 24. maijam piektdienās no plkst. 13.00 līdz 17.00 un sestdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00.

Skolas adrese: Mičurina ielā 37, tālrūni 379119 un 371147. Satiksme ar 3. trolejbusu līdz Alojasa ielai.

PARDOD māju Riebiņu ciema «Sprindžos». V. Urča. Tuvākas zinas Preiļos, Komjaunatnes ielā 8, dz. 7.

UZŅEM dalībniekus adīšanas un tamborēšanas kursos. Tālrunis — 22300.

SABIEDRISKĀS EDINĀSĀNAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA aicina darbā

pavāru, konditoru un ofiāntu mācekļus, pavārus, trauku savācējus, apkopēju.
Tuvākas izziņas pa tālruniem 22085 un 23100.

Atnāc, dēls, un atstāj kapu kalnā, smeldzi, Atstāj asaras un skumjas, lai šei dus.

Paņem līdzī dzīvei spēka veldzi, Mana piemiņa tad vienmēr dārga būs.

(B. Saulītis)
Izsakām līdzjūtību Valdim Muižniekam sakarā ar TEVA nāvi.

Līvānu būvmateriālu un konstruktīvu kombināta kolektīvs

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar ANTONA AUZANA nāvi.
Kolhoza «Rīts» valde

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar PAULINAS VUCINAS nāvi.
Kolhoza «Rīts» valde

Bija mīla māmuliņa, Padomina devējiņa, Nu tu apsegs zaļas skujuas, Vesu smilšu paladziņš.

(T. dz.)
Skumju brīdī esam kopā ar Stašulānu un Rokjānu ģimenēm, MAMIŅU uz kapu kalnu pavadot.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Paliec dzīva smilti, Paliec dziesmā, māt, Mūžīgā mana, Vienīgā...

(A. Kalme)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Marijai Rokjānei, MAMUĻU uz smiltāju izvadot.
Kompleksa «Amuļi» 1. korpusa darbabiedri

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar TEKLAS KURSĪTES nāvi.
Kolhoza «Rīts» valde un arodkomiteja

Tir. 12 964 eks. (latv. val. 9383 eks., krievu val. 3 581 eks.).
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169.
1. nos. iespiesti. Ofsetiespiedums. Pas. 37.